

Entrevista a Clara Oliveres

Des de l'any 2014, la Clara Oliveres, pintora i muralista, està acolorint Sant Fruitós de Bages. Ens diu que li agradaria que es pintessin moltes més parets, amb molts més artistes i que hi hagués un moviment artístic més potent al poble. Les parets pintades són art i a diferència d'altres Països Europeus, encara no forma part de la nostra cultura. Sabem que quan estudiava el batxillerat científic treia matrícules, però tot i això no va dubtar a canviar el seu rumb per les arts, que realment era el que li agradava. I ha seguit tenint molt bons resultats en els estudis d'arts.

Quina ha estat la teva trajectòria formativa?

Des de ben petita m'agradava molt dibuixar. Quan vaig ser més gran, vaig començar a treballar amb diferents tècniques plàstiques.

El primer curs de batxillerat vaig fer el científic i a segon em vaig canviar a l'artístic.. Vaig veure que el que realment m'agradava era l'art i la música. Quan feia segon de batxillerat, paral·lelament cursava assignatures de l'Escola d'Arts per així poder assolir més coneixement. Després vaig fer la carrera de Belles Arts on em vaig especialitzar en dibuix.

Vaig acabar la carrera fent un Erasmus a Bristol (Anglaterra) a la University of West of England i el 2017 vaig fer un màster a la Universitat de València per ser professora de secundària, batxillerat i escoles d'art.

Vas anar a Bristol a fer un Erasmus, com va ajudar a la teva formació?

Bristol és una ciutat culturalment molt rica i amb moviments juvenils, artístics i musicals molt vius. La ciutat està plena de murals enormes, n'hi ha per tot arreu. Cada any, durant una setmana, s'hi celebra el festival d'art de carrer més gran d'Europa, és brutal. Centenars d'artistes vénen de tot el món per posar color al carrer.

La Universitat d'Arts és una universitat molt reconeguda on utilitzen una metodologia molt interessant que promou projectes individuals i col·lectius realitzats amb tècniques molt variades i algunes, poc freqüents.

Em vaig formar en il·lustració i en gravat tradicional. Un cop acabat el curs vaig decidir quedar-m'hi un mes més per poder seguir anant als tallers de gravat i així continuar formant-me i aprenent dels mestres de taller.

Com va sorgir el teu primer projecte de pintar un mural?

Quan estava a Bristol fent l'Erasmus, va sortir una beca a Manresa que subvencionava un projecte artístic intergeneracional. La meva germana, la meva àvia i jo vam proposar fer un mural de 180m2 amb la col·laboració de gent gran i fer-ne un vídeo. Vam guanyar la beca i quan vaig tornar d'Anglaterra el vam fer. El mural es troba a l'entrada de les Bases de Manresa.

Parlem ara del teu treball, coneixem diferents murals al poble que has dissenyat tu, com t'han arribat les ofertes?

M'agrada molt poder cuidar el poble i poder pintar-ne les parets em fa molt feliç. Les escoles i l'institut han volgut decorar els seus espais i posar-nos d'acord ha sigut sempre molt fàcil. Al poble ja n'he fet 7! La resta suposo que a partir del boca orella. N'he pintat varis a Manresa, Navarcles, Sallent, Navàs i el pròxim a Sant Joan de Vilatorrada.

De quina manera t'has inspirat en cada mural que has realitzat al poble? O el tema/proposta era molt tancat i has hagut d'adaptar-te?

Cada mural és diferent. Normalment em diuen la idea i jo a partir d'aquí realitzo un esbós. Fem els canvis convenients i ho tirem endavant!

Has viatjat i això ha ajudat la teva cultura com artista, quins països són els que més t'han inspirat?

Des de petita, amb els pares, viatjàvem molt, teníem una furgoneta. Cada estiu anàvem per Europa. Amb 18 - 19 anys, vaig agafar tots els meus estalvis i me'n vaig anar sola a Nova Orleans (EUA) a veure una amiga, també santfruitosenca, la Laura Franch. Em vaig emportar el saxo i l'experiència de tocar amb músics d'allà va ser tremenda.

Berlin també és una ciutat que m'ha marcat artísticament i, per suposat, Bristol.

En quines ciutats del món no has estat i t'agradaria viatjar per tal de formar-te o conèixer més?

Tinc pendent Bèlgica, el còmic belga m'agrada molt: Tintín, Astèrix, Jan i Trencapins, etc.

Uf... hi ha tants llocs...!

Tan jove i ja ets presidenta de les enramades del carrer nou, com has arribat aquí?

Les Enramades formen part de la meua vida, cada estiu les esperava. És una festa molt bonica! Quan la junta anterior va voler plegar després de 50 anys, un grup més jove vam agafar el relleu. Soc la presidenta perquè no hi pot haver 6 presidents... tots treballem molt perquè cada any les puguem celebrar!

Consells que donaries als joves que volen dedicar-se en aquest món de l'art?

En el món de les arts has de treballar molt i "picar molta pedra", hi has de dedicar moltes i moltes hores. Crec que has de fer el què t'agrada, el què et mou i el què et fa ser qui ets. Per mi és molt important treballar de gust i llevar-me cada dia volent seguir fent el que faig.

<http://claraoliveres90.wixsite.com/claraoliveres>

<https://www.instagram.com/claraoliveres/>

Laia Candàliga